Tizennegyedik évfolyam — 45. szám. — Muraszombat, 1898. november hó 6.

MURASZOMBAT ÉS VIDÉKE

társadalmi és közgazdasági hetilap

A „Vendvidéki Magyar Közmüvelödési Egyesület“ hivatalos közlönye.

Megjelenik minden vasárnap.

ELOFIZETESI AR: Egész évre 3 frt, félévre 1 frt 50 kr, egyes szám 10 kr. Elöfizetési pénzek és reklamációk Ujházi Miksa könyvnyomdájába küldendök.

Felelös szerkesztö: **WILFINGER KÁROLY.** Kiadó: **A Vendvidéki Magyar Közmüvelödési Egyesület.**

Kéziratok, levelek s egyéb szerkesztöségi közlemények a lap szerkesztöségébe küldendök. **Hirdetési dij:** 4 hasábos petitsor egyszeri hirdetésnél 10 kr, többszöri hirdetésnél soronkint 6 kr. Bélyegdij 30 kr. **Nyilttér** petitsora 25 kr.

A „Muraszombat és Vidéke“ ajándéka előfizetői számára.

A kisebb vidéki lapok közöl egyetlenegy sincs, amely megelöznè lapunkat az elöfizetöink rèszère nagy áldozatok árán kiszközölt **kellemes meglepetésben**. *Megszereztük rèszükre az »Otthon«-t a »Magyar Szalon« külön kiadását, e pompás folyóiratot, mely gazdag szépirodalmi tartalmával és remek képeivel bátran nevezhető az elsönek hasonló magyar vállalatok közt. E vállalat czélja pótolni a százezer számban hazánkba özönlö külföldi s különösen n'met képes folyóiratokat.*

A „Muraszombat és Vidéke“ elöfizetöi az „Otthon“ cz. képes havi folyóiratot 1898. október havától kezdve, ha ebbeli kivánságukat a kiadóhivatal tudomására hozzák, teljesen ingyen kapják meg és nekünk csupán egy korona kezelési költséget, vagyis saját költségeinket tartoznak megtériteni.

Elöfizetöink tehát évenkint **tizenkét, pompás képekkel diszitett vaskos kötetet,** *melyeknek megszerzési ára egyébként* **10 frtot** *tesz ki,* **a negyedévi 1 korona kezelési-költség fejében,** *vagyis oly cseklységért kapnak, hogy az a nyujtott kedvezmény értékével szemben számba sem jöhet.*

Reméljük, hogy lapunk ez áldozatkészsége az olvasó-közönségnél visszhangra talál és azt a közönség, melynek érdekeit mindig szivünkön viseljük az eddiginél nagyobb mérvben lesz kegyes párt fogolni.

Jelentkezések a kedvezmény igénybevételére f. évi december hó 31-ig történhetnek, akár a kiadóhivatalban, akár a szerkesztöségnél, az 1 korona kezelési-költség lefizetése mellett. Az »Otthon«-t a jelentkezöknek bármentesen fogjuk megküldeni.

A szerkesztöség.

Czipott Rezső.

Midőn soraimat e név alá rovogatom, ugy érzem magam, mint az az ifju, a ki ábrándjait kergetve, a felett örvendez, hogy messzevezető utjában egy kissé megállhat egy tekintélyes tölgy alatt, melynek messze kinyuló és védő lombjaira tisztelő csodálkozással tekint és elgondolkozva kérdezi: mennyi viharral daczolhatott ez? és hogyan nőhetett ennyire?

Ilyen öröm és kegyeletes csodálkozás kerit hatalmába akkor, midőn Czipott Rezső battyándi ág. hitv. ev. lelkész életfájának történetét, illetve életrajzát, részint „Önéletleirása,“ részint élő szavainak nyomán megkisértem nagyjában vázolni, azon alkalomból, hogy nevezett lelkész a napokban ünnepelte, zajt, feltünést kerülve, csöndes visszavonultságban és inkább családja körében lelkipásztorkodásának 50 éves jubileumát.

Alább közlendő életrajz egyuttal pótlása, illetve, javitása akar lenni az e lapok hasábjain „50 éves papi jubileum“ cz. alatt megjelent tévesadatu rövid hirecskének.

Czipott Rezső született Hodoson (Vasm.) 1825-ik év jan. 18-án, Czipott György volt hodosi lelkész és Hutter Sarolta kegyes vallásos szülőktől. Hárman voltak testvérek: Rezső, Lajos és József. Atyjukat korán elvesztették. S az özvegy édes anya részint könnyebb megélhetése, részint gyermekeinek neveltetése végett Sopronba költözött, a hol kosztosok vállalásából tartotta fönn magát és gyermekeit. Rezső 1835-től 1847-ig a helybeli intézeteken végezte gymnasiumi és theológiai tanulmányait, mely idők alatt már korán, még mint törekvő gymnázista privát órákat adott és igy közvetve megkönnyitette édes anyjának családföntartó gondjait. Majd 1847. októberében, mint Sopronban végzett, jeles készültségü és ismeretszomjas papnövendék tanulmányainak gyarapitása végett a bécsi cs. és kir. prot. theolog. fakultásra ment. Itt azonban megzavarták tanulmányaiban az 1848-iki nagy politikai mozgalmak. Márcz. 13, 14 és 15-én már zuggott a forradalom. S a bécsi egyetemi ifjuság, köztük az ifju magyar theologus is, fegyvert ragad és a szabadság zászlaja alatt, a fölfegyverkezett polgársággal együtt, véres küzdelmekben vesz részt a katonasággal szemben.

Ezalatt itthon is mindkomolyabb szint öltött a szabadságharcz. S a hazafias érzésü

A „Muraszombat és Vidéke“ tárczája.

Képek a királyné életéből.

(Az „Erzsébet királyné“ czimü Emlékfüzetből.*)

Gyertek, hadd mesélek. Mert amiket elmondok, annak is szép volna mind, mesének. Holott az utolsó betüig csupa történelem. Mégcsak azt sem mondhatja senki, hogy régen volt.

1. Mikor a királyasszony a bögrét fogta.

Magános sétáján nagyon elfáradt, meg is szomjazott. Betért egy parasztkunyhóba. Öreges parasztasszony adott neki innia, aki aztán megint csak hozzá látott a főzés dolgához, távol se sejtvén, ki a vendége.

Az asszony tésztát kavart valami bögrében egy meglett fakanállal.

Közben beszélgettek.

— Az urát várja ugy-e? Mért siet ugy a főzéssel.

— Azt ám. Azért ám.

— Haragszik ugy-e, ha készre nem várják?

— Haragszik ám, mert sietős a dolga szegénynek, vissza köll mennie mindjárt.

— Hová?

— A dolgára. Hanem nézze csak, kisasszonykám, ez a bolond bögre, ahogy a kanalat pörgetem benne, folyvást forog. Maga ugy nézem, nagyon ráér, fogja meg a fülét nekie, még belehabarom ezt a tésztát.

A királyasszony odaállt a tüzhely mellé, tartotta, fogta a bögrét, hogy ne forogjon.

Nem elég, de meg is várta, mig elkészült a morzsóka leves, nagyobb igazságért bele is kóstolt . . Aztán szépen megköszönte a vendéglátást.

Mikor az öreg paraszt délben haza jött, odanéz véletlenül az ablak párkányára, hát ott kékellik egy vadonatuj tizes. Régen nem látott ő szegény feje, akkora pénzt, — meg is ijedt.

— Hogy került ez ide, anyókám? kérdi a feleségétül.

A szegény asszony dehogy tudta, hogy is tudta volna, csak himölt-hámolt, ijedten dadogván el, hogy mely s milyen vendége volt az elébb.

— Te asszony, te! — feddette az ura, — hisz az akkor a királyné volt!

— Jézus, Mária! Én pedig ugyan fogattam vele a bögrét, hogy a morzsikám bevegye a vizet.

. . . Én pedig fogadom, hogy az a tizforintos még most is ott rejtőzködik az öreg parasztemberek ládájuk-fiában s akkor se válnának meg tőle, ha morzsókának való liszt nem tellenék abba a bizonyos bögrébe.

2. Leczke.

Külsőországban, Gastein fürdő környékén, hanem a fürdőtől jó messzire van egy „Pirkerhőhe“ nevü szép hely.

A királyné kora reggel szokott odamenni, mikor még mások aludtak.

Egyszer, ahogy onnét lefelé jön, találkozik egy uriemberrel: aki meg oda igyekezett.

Leányos, karcsu termete volt a mi asszonyunknak, aki nem ismerte: megkisasszonyozta. Igy az az uriember is.

— Bocsánat kisasszony, ön bizonyosan onnan jön: messze van még ide a „Pirkerhőhe“?

— Ugy egy jó órányira, — felelte a fölséges asszony. — Ön nem ismeri ezt a vidéket?

— Nem, én nagyon messziről való vagyok.

— Például?

— Aus Hermannstadt!

Eliddig németül beszéltek, hanem most a királyasszony örvendő hanggal magyarra fordította a szót, mert szen az a Hermannstadt nem egyéb mint Nagy-Szeben.

— Hát ön Nagyszebenből való? Hisz akkor magyar ember?

Az uriember nem tudott visszafelelni magyarul németül vallotta be, hogy biz ő már csak igy van, akárhogy restelli is, de igazán nem tud magyarul.

— „Schade!“ — azt felelte neki a királyné

*) Az Ujváry Béla szerkesztése alatt az Athenaeum kiadásában megjelent emlékfüzet a legszebb és legolcsóbb az eddig megjelentek közt. Utalunk különben irodalmi rovatunkra.

ifju papnövendék, azzal a magasztos szándékkal, hogy itthon védelmezze honát, hazasietett. Legelőbb is rég nem látott édes anyját kereste föl Sopronban, a hol az országszerte járó honvédtoborzók lelkesedése őt is elragadván, fegyvert akart fogni a szabadság védelmére. De a gondviselés máskép határozott. Még haza sem ért, már otthon várta kővágó-őrsi papnak, Király Józsefnek, egykori soproni kedves tanárjának meghivó levele, melyben őt a kővágó őrsi algymnasiumban tanári és egy személyben segédlelkészi állás elfogadására szólitotta föl, a maga helyére, miután neki tábori lelkésznek kellett elmennie, s kérve-kéri őt hogy ember hiányában, habozás nélkül foglalja el a fölajánlott állomást. Ehhez járultak még a nagy világon egyedül álló s elhagyatott édes anyjának esdve-esdő, marasztaló szavai és hulló könnyei, a melyek diadalmaskodtak a tüzes ifju, de szeretőbb szivü gyermek lelkének hősies tettvágy és harczi dicsőség után gerjedett szomján! Otthon maradt. Haubner Máté, akkori dunántuli püspök által Győrben fölszenteltetvén 1848. okt. 26-án, tanár és káplán lett. Gondolta, hogy egy magára álló gyönge nőt, egy mindinkább korosodó édes anyját magához venni és az élet gondjaitól, esetleg nyomorától megmenteni; a kiskoru testvéreknek támaszul lenni; az akkori zavaros idők rendkivül megnehezült egyházi és iskolai küzdelmes teendőiben férfiasan helyt állani: szintén a legkomolyabb hazafias kötelesség! És ő talpon is állott akkor, midőn a szinatoló Bach-rendszer a szabadabb irányu protest. tanintézeteinket erősen nyomta, egyházi autonómiánkat megnyirbálta, sőt megsemmisiteni törekedett. Ő tehát nem közvetlenül fegyverrel küzdött a magyar szabadságért, hanem közvetve, szellemileg. És e közvetitő küzdelmében az isteni gondviselés nemes lelkéhez és hivatásához méltó szerephez juttatta. Ugyanis a szabadságharcz leveretése után jobbjaink menekültek, elbujdostak. Somogymegye alispánja, Berzsenyi Farkas, a költő fia és Lájpczig János főjegyző, hitsorsosaink, a kővágó-őrsi ev. lelkésznek szőlőhegy pinczéjében huzták meg magukat. Az odavaló ifju tanár, jobban, s. lelkész egyideig mindennap nagytitoktartással, őszinte és önfeláldozó szolgálatkészséggel hordoz ide ebédet és vacsorát a bujdosók számára.

E nemes tettének meg is lett az eredménye. Ama kiszabadult bujdosók hálás pártfogása folytán 1853-ban Vésén (Somogym.) rendes lelkészszé választatott. Még ez évben meg is nősült, élettársul vevén Török Györgynek, a kethelyi uradalmi mérnöknek müvelt hajadon leányát *Idát,* kitől vései tartózkodásuk alatt 3 gyermekük született, u. m. *Vilma,* a jelenlegi domokosfai lelkész, Kuzma István neje; *Amália,* a mostani zala-istvándi lelkész, Vértesi Sándor hitvese; és *Géza,* a ki korán elhalálozott.

A véseiek nagyon szerették papjukat, de alig 5 év mulva, nagy fájdalmukra elvesztették. Ugyanis a boldog emlékezetü (még ma is emlegetik!) Terplán Sándor puczinczi lelkész halála után, az ő gyülekezetének nagy többsége hangos lelkesedéssel Czipott Rezsőt választotta lelki pásztorává 1858. nov. 3-án. Uj nap ragyogott föl a puczinczi egyház életére. A tettvágyó ifju lelkész megértvén korának valláserkölcsi és kulturális eszméit és törekvéseit, akarta, hogy gyülekezete is a korral együtt haladjon. Alig foglalta el uj hivatalát, az egyház akkori buzgó és fáradhatatlan főgondnokával, a későbbi felügyelővel, *Benkő Ferenczczel,* a ki egykor soproni iskolatársa és kebelbarátja volt, vállvetve együtt sok üdvös dolgot valósitottak meg. Igy a vend nép becsületes és erős magyar érzelmeire támaszkodva, szokásba hozták a magyar istentiszteletet, először csak sátoros ünnepek második napján, később minden harmadik vasárnapokon. Hogy a vendajku, de buzgó nép valláserkölcsi és iskolai nevelése könnyebb és sikeresebb legyen, hét tanitói állás szerveztetett. Erre nemsokára a fából épült és csak imádság tartotta rozogó iskolatákolmány helyébe egy méltó kényelmesen berendezett, szép emeletes iskola épittetett 1860-ban. Ugyanekkor alapitotta meg a szegények pénztárát, melybe ma is adakoznak a hivek és az esperességi gyámintézet néven segélyeztetnek a szegényebb sorsu gyülekezetek és szegény hivek is.

Nevezett lelkésznek mindezekhez méltán sorakozik ama messzekiható kulturális intézkedése, hogy 1868-ban, a megyei tanfelügyelőség pártfogása folytán, de az ő közrejárása és müködése mellett részint állami, részint községi és felekezeti iskolák állittattak föl az anyaegyháztól távoleső következő filiákban: Musznyán, Andorhegyen, Zsidahegyen, Halmoson, Tótmoráczon és Mezőváron. Mind e helyeken fenálló iskolaépitésnél az illető lelkész igen sokat fáradozott; dolgozott, járt-kelt, nevezett községekben iskolaszékeket szervezett, melyeknek mindenütt maga volt az elnöke, vezetője és tanácsadója. S mindezt hivei és a közügy iránt való önzetlen szeretetből tette.

De ki tudná egy szükebb életrajz keretében elszámlálni meg ama sok kisebb-nagyobb életre való alkotásokat, a melyeket ugy az egyházi, mint az iskolai ügyek terén mindig ügybuzgó szeretettel létesitett.

E buzgó tevékenység lánczolatát többször szakitotta meg családi életének egy-egy ujabb csapása. Ezek között legnagyobb volt ama veszteség, melyet 1868-ban szeretett nejének halála okozott, a kitől már Battyándon születtek és életben maradtak a következő gyermekek: *Zoltán,* jelenleg muraszombati járási és megyei tisztb. főorvos; *Sándor* kiskoru; *Eszter,* Varga Pálnak, a tótpelsőczi hitoktatónak neje; *Áron,* rókuszi (Szepes m.) lelkész; *Rudolf-Ferencz,* kereskedő Szabadkán. A többiek elhaltak. „Fájdalom a boldogságnak egyik alkatrésze". A fájdalomra boldogság következett. Ugyanazon év őszén a sokat sujtott édes apát az isteni gondviselés ismét egy áldott nővel vigasztalta meg, *Németh Hermina,* (néhai Németh Sándor, volt pozsonyi tanár hajadon leánya) személyében; aki gondos házi aszony és az árva gyermekeknek nemes szivü édes anyja lett. E nejével mind e mai napig boldog házasságban él, s a kitől több gyermekkel is áldotta meg őket az Isten, akik közül életben maradt: *József,* muraszombati kereskedő és a kiskoru *Etelka,* a szülők szeme fénye. Több gyermekének elvesztésével sok csapás érte a már elaggó ősz lelkészt és édes apát. Legérzékenyebb csapás sujtá 1884-ben. Elvesztette azt az édes anyát, aki ő érte annyit küzdött s a kiért ő is mindent feláldozott, akit mindenüvé magával vitt s a ki osztozott is mindig jó fiának és jó mennyeinek örömében és fájdalmában egyaránt, s aki fiának karjai között hunyta örök álomra szemeit . . . S csapások között mindannyiszor fölemelte és megvigaszta hittel teli vallásos lelke és élő derék gyermekeinek boldogsága és szépséges előmenetele.

Ime életrajzi vázlata ama tisztes férfiunak, a ki imáron 50 éve mult, hogy mint az Ur szolgája müködik. Azt hiszem, hogy e rövid életrajzi vázlat hátteréből és kiemelkedik az ő tisztes alakja, mint nemesszivü embernek, mint tevékeny lelke pásztornak és lelkes hazafinak, s a ki még ma is, bár egyébként visszavonultan él, de ifjui hivvel hirdeti az ur igéjét és friss munkaerővel serénykedik az egyházi és iskolai ügyek terén. Kivánjuk, hogy szerénykedjék is minél tovább családjának és hiveinek hasznára és örömére, Istennek pedig dicsőségére. Ugy legyen!

Petrovics Pál,
ev. s. lelkész.

---

ugyancsak németül, hogy megértse, hogy el ne felejtse.

Mely szónak az a magyar értelme, hogy:

— Szégyelje magát!

3. A fölvett kalap.

Valahány sárga falevelet annak az ösvénynek a fáiról leszakajt a siró őszi szél, mind tanusitja ezt a történetet.

Száraz ágat szedett egy öreg ember a gödöllei erdőben. Kötésbe kötötte, nagyerősen vállára vette s oldalgott vele a keskeny gyaloguton hazafelé. Nem akarták az irigy fák ereszteni, hol errül, hol ama felől akaszkodtak bele rőzsekötegébe.

Kerülgette-kerülgette, közlette az akádályokat, egyszer csak egy ingerkedő galagonyavessző lekapta szegénynek a kalapját s lehajitotta a földre. be egy somfabokor alá. Zsirvette, öreg kalap volt, ugyan csóválgatták leveleiket a kékbogyós gyöngyvirágok miatta.

Az öreg ember hosszu ősz hajába belekapaszkodott a hideg szél, s az öreg ember nem tudta: mitévő legyen, hogy vegye föl a kalapját? Ha lehajol utána, soha ő, evvel a teherrel, többet föl nem kél, holott ellensége, az egész erdő, lemarasztalja.

Akkor az ösvényen megjelenik a gödöllei százszorszép tündérasszonya, se szól, se beszél, csak mosolyog, aztán kitudja a somfabokor közül a vénhedt kalapot, kitől ugy huzódoztak a kékbogyós gyöngyvirágok, — aztán odaigazitja az öreg ember homlokára.

Valahány sárga levelet annak a gyalogutnak a fáiról leszakajt a bubánatos őszi szél, mind a tanum az a falevél, hogy ez is igy volt, ez is igy volt . . .

Hirek

— **A mai lapunk,** a szerkesztésben beállott változás következtében késett.

— **Főuri vadászat.** Gróf Szápáry László fiumei kormányzó, muraszombati nagybirtokos folyó hó 4-én tartotta a muraszombati vadászterületén a hajtóvadászatot, mely alkalommal a vendégszerető háziuron kivül résztvettek: Gróf Szápáry Pál, Ludvig Lajos m. kir. állami vasutak igazgatója, miniszteri tanácsos, Gróf Széchenyi Jenő, Gróf Luchesy Károly és Péter, Gróf Batthyányi Zsigmond, Gróf Fünfkirchen Rezső, Pollák Pongrácz, Saáry József, Dr. Czipott Zoltán, Sinkovich Elek, Béry István, Kleinrath József, Schweinhammer János, Dr. Kiss Elemér, Metzker Mátyás, Csaplovics Ferencz stb. Elesett körülbelül 900 drb. nyul, számos fáczán és fogoly.

— **A „Muraszombati jót. keresztény nőegylet"** f. november hó 7-én d. u. 3 órakor a várkastélyban tartja meg évi közgyülését, melyre az egyesület t. tagjai tisztelettel meghivatnak. Muraszombat, 1898. okt. 28. A választmány.

— **Községi gyülés.** Battyánd község a napokban fontos gyülést tartott, a melyben régóta érezett, de egy más nehézség miatt mindig huzott-halasztott baján iparkodott segiteni. Elhatározta ugyanis, hogy a közlekedést jelentékenyen akadályozó helybeli patakon át két uj hidat épittett, egyiket Muraszombat, a másikat Vaslak—Musznya stb. felé vezető utak irányában. S miután e hidak fölépitése más községeknek is, sőt az egész Battyándon át közlekedő vidéknek érdekében áll, még hozzá, hogy magának a községnek nincs rá elegendő költsége: azt is elhatározta a gyülés, hogy a hidépitésére nézve gyüjtést indit meg a vidéken és erre nézve megválasztotta a végrehajtó bizottságot, a mely közrejár az illető hatóságoknál is, hogy a gyüjtés megengedtessék. Itt emlitjük meg azt is, hogy Csaplovics Ferencz, helybeli körjegyző a gyüjtőivre nyomban 20 frtot irt alá, mely áldozatkészségével szép példával jár elől mindazoknak, kiknek a nevezett hidak épitése erős érdekükben áll. Köszönet érette!

— **Uj irnoki állás.** Az igazságügyminiszter a muraszombati járásbirósághoz egy uj irnoki állást rendszeresitett.

— **Reformátiói ünnepség.** A battyándi ág. hitv. ev. egyház, mint minden évben, ugy most is, de szokottnál fényesebben ünnepelte meg okt. 31-ét, mint a reformátiónak vallásilag és kulturális tekintetben is messze kiható emlékezetes évfordulóját. A szépen rendezett istentiszteleten magyar és vend prédikátio tartatott és közbe-közbe a helybeli vegyeskar alkalmi énekeket zengedezett az egész gyülekezet nagy gyönyörüségére, Csaplovics Ferencz karmester ur mindenkor kitünőnek bizonyult vezetése mellett, a kinek szives fáradozásáért itt is köszönetünket fejezzük ki.

— **Holttestet a zsilipnél.** Kozel Mihály vasvecsési lakós a perestói malomnál járt őrletni és saját vigyázatlansága folytán beleesett a zsilip vizébe, honnan csak hulláját huzták ki.

— **Mehet — készen.** November hó 1-től kezdve ugy a magyar, mint az osztrák vasutakon megszünik a vonatok inditásánál eddig használt mehet — készen, inditási szó, ehelyett jelzéssel adják tudtul a mozdonyvezetőnek, hogy a vonat indulhat. Ezzel kapcsolatban megemlitjük, hogy az osztrák vasutak igazgatói legutóbb értekezletet tartottak az utasok sulyegysége végett. Az osztrák talentum külön tarifa szerint akarja szállitani az utasokat, már t. i. az utasokat suly szerint osztályozza s a szerint fogja fizettetni. Az utas sulyegységét 80 kgrammban óhajtják megállapitani. Ebbe már a kézi podgyász is bele van számitva. A katona 20 kgrammal többet nyomhat a felszerelésével együtt, mint a polgár ember. Hogy a ravasz osztrák sógorok e tervüket kivihetik-e, az osztrák vasuti minisztertől függ.

— **Családi öröm.** Hoffmann Manó közigazg. végrehajtónak folyó 31-én egészséges fia született és Árpád nevet kapott. Gratulálunk.

— **Lopás.** Udvardy József turnischai illetőségü kereskedő tanoncz, ki Hartner Károly és fia helybeli kereskedő czégnél alkalmazva volt, 15 frt 80 kr. pénzt lopott el. A tettest feljelentették a helybeli kir. járásbiróságnál, hol majd elegendő ideje lesz az elidegenitett pénz felett elmélkedni.

— **A difteritisz átvitele macskák által.** A párisi legfelsőbb egészségügyi tanács legutóbb tartott ülésén egyhangulag elhatározta azt, hogy a franczia közönséget figyelmezteti arra, hogy a macskákat lehetőleg tartsa távol a gyermekektől. A kis gyermekek réme, a difteritisz, ugyanis nem ritka a macskáknál, ahonnan a közeli érintkezés által a gyermekekre megy át a difteritisz baczillus.

— **Az állami népoktatási tanintézeteknél** az osztálybizonyitványoknak dij nélkül való kiállitása tárgyában a vallás- és közoktatásügyi m. kir. miniszter f. évi 55.123. sz. a. a következő rendeletet bocsátott ki: „Tudomásomra jutott, hogy az elemi iskolai bizonyitványok kiállitásáért több állami elemi iskolánál dijat szednek. Minthogy a népoktatási tanintézetekben az évvégi bizonyitványok kiállitása egyenesen az iskola kötelezettségből folyik: ezennel elrendelem, hogy valamennyi népoktatási tanintézeteknél az osztálybizonyitványok minden dij nélkül állittassanak ki. A bizonyitvány másodlatokért azonban az 1895. évi 3038. sz. a. kelt rendeletem értelmében továbbra is egy korona dij szedendő.

— **Döntvény biztositási ügyben.** Megfelelő törvény hiányában a magyar biztositásügyi judikatura tisztán az egyes biróságok döntvényeire van utalva. Legutóbb is érdekes ilyen döntvényt mondott ki egyik illetékes fórum. Az tudvalevően

már régebbi álláspont, hogy a több évre kötött biztositási szerződésből csak egy év kötelező a biztositottra, ezt azonban most tovább vitte a budapesti kereskedelmi váltótörvényszék. Az eset az volt, hogy a biztositási szerződés létrejött, de a biztositott objektum leégett, mielőtt a fél egy krajczárnyi dijat fizetett volna. A biztositó társaság arra hivatkozott, hogy mindaddig, mig a dijat meg nem kapta, a veszélyt nem is viselheti és nem fizette meg a biztositási összeget. Pörre kerülvén a dolog, a biróság kötelezte a társaságot a biztositási összeg megfizetésére, mert a biztositott fél köteles lévén a biztositási dijat lefizetni, a társaság ellenben tartozik viselni a koczkázatot. Ha a biztositott a lejárt dijat nem fizette le, ez a késedelem nem vonja maga után a biztositási szerződés érvénytelenségét, hanem pusztán csak azt, hogy a fél a biztositási dijért beperelhető.

Irodalom.

Az Erzsébet királyné emlékfüzet, melyet a Magy. Tanitók Orsz. Bizottsága, az Eötvös-alap és a fővárosi tanitó-egyesületek megbizásából s Móra István, Koncsek Lajos és Hajós Mihály közreműködésével Ujváry Béla szerkesztett, már elhagyta a sajtót. Minden tulzás nélkül mondhatjuk, hogy ilyen diszes 10 kros füzet még nem jelent meg sem nálunk, sem máshol. Az emlékfüzethez művészi kivitelü három kép van mellékelve; azért mondjuk, hogy „mellékelve", mivel a szerkesztő ez illusztrácziókat nem a szöveg közzé, hanem külön velinpapirra nyomtatta s igy azokat a füzetből ki is lehet vágni és keretbe foglaltatni. E három kép közül (egy-egy oldal mindegyikük) az első Erzsébet királyné arczképét, a második a királynét Deák Ferencz ravatalánál, a harmadik a királyi családot Gödöllőn ábrázolja. A füzet tartalma a legjobb, a mi e nemben mostanság megjelent. Közleményei mind át vannak irva a tanuló ifjuság és a magyar nép gondolkozásához mérten. Ismert epiziódok oly költői tollal vannak a füzetben megirva, hogy bárki is gyönyörrel olvashatja azokat. Móra István szép „Könyörgés"-e után a királyné életrajza következik majd költői tollal megirt „Képek a királyné életéből". Ez az első rész. A második rész (főczime: „A királyné itthon") Pósa Lajos hangulatos költeménye: „A gödöllői erdő" nyitja meg, majd el van mondva megdicsőült királynénk budai, gödöllői és bártfai tartózkodása. A harmadik, melyet Ábrányi Emilnek a „Nyolczadik tőr" czimü verse vezet be, a „gyász" fóliratot viselő és Erzsébet királyné halálával, temetésével emlékének törvénybe iktatásával stb. foglalkozik. A füzetet Lampréth Géza a „Ciprus-ág" czimü csinos verse fejezi be. Az Erzsébet királyné emlékfüzet, melyet az Athenaeum részvénytársaság e nagy czéghez méltóan, nagy diszszel állitott ki, tudvalevőleg az Erzsébet-szoborra jövedelmez s már csak azért is melegen ajánljuk a tanitóság figyelmébe. De ajánlhatnók abból a szempontból is, hogy ennél jobb és olcsóbb olvasmány a füzet 32 oldal még nem jelent meg a magyar könyvpiaczon. Egy-egy füzet ára 10 kr. s a megrendelések ily czim alatt teendők: Athenaeum részvénytársaság könyvkiadóhivatala, IV., Ferenczi-tere 3. — Mivel a magyar tanitóság és tanuló ifjuságnak az Erzsébet-szoborhoz való hozzájárulása ez emlékfüzet megszerzésével van lehetővé téve: remélhető, hogy a fővárosi tanitó-egyesületek e kiadványát az egész ország tanitósága föl fogja karolni és a november 19-iki gyászünnepélyre (melynek egész anyagát tartalmazza) tömegesen fogja megrendelni megdicsőült királynénknak e szép apotheozisát és igy a 10.000 példány, amit a füzet szerkesztője egyelőre nyomatott, kevésnek fog bizonyulni.

— **A kurucz háboruk története.** Az Athenaeum r. társaság kiadásában megjelenő „A magyar nemzet története" czimü tiz kötetes nagy munka (milleneumi kiadás) gyorsan közeledik a befejezés felé. A kerek kétszáz füzetre tervezett vállalatból most jelentek meg a 174., 175., 176. és 177. füzetek, melyek az utolsóelőttinek hagyott hetedik kötethez tartoznak, miután a nyolczadik, kilenczedik kötetek már megjelentek, az utolsó 20 füzettel pedig a tizedik kötet nyer befejezést még ebben az esztendőben. Ez a hetedik kötet, mely Acsády Ignácz jeles tollából került ki, „I. Lipót és I. József kora (1657—1711)" czimet viseli. Ennek a magyarországi függetlenségi harczok klasszikus korszakának egyik legérdekesebb, legvonzóbb epizodját képezik az ugynevezett kurucz háboruk, II. Rákóczy Ferencz alatt. A törökök kiüzetése után a bécsi udvari politika mindent elkövetett, hogy a török hatalom jelvénye, az elüzött félhold helyébe mindenüvé a kétfejű sas fészkelje be magát. Magyarországgal a törökök kiüzetése után mint valami hóditott országgal kezdtek bánni a bécsi udvari politika emberei. A várakat a magyar törvények világos megszegésével idegen zsoldos katonasággal rakták meg. A magyar elem gyengitése czéljából idegen, ellenséges érzelmü bevándorlókat telepitettek le az ország lakatlan vidékein. Az uratlan földeket külföldi nemeseknek ajándékozták, kik a bécsi politika szolgálatába szegődtek. Mindent elkövettek a politikai magyar nemzet, a magyar állam függetlenségének meggyöngitése czéljából. Hogy az előre látható elégületlenséget elfojtsák, a rémuralom rettenetes eszközeihez folyamodtak. Az ország némely városaiban vésztörvényszékeket állitottak fel, Eperjesen, Pozsonyban, Kassán csak ugy patakzott a magyar hazafiak, a bécsi politika szemében politikai bünösök vére. Ekkor emelte fel zászlóját, az elégületlenek élére állva, II. Rákóczy Ferencz és erre a zászlóra ez a jelszó volt irva „Pro Libertate". A világtörténelem egyik legvonzóbb, legszebb jellemei közé tartozik II. Rákóczy Ferencz, ki életét, egy királysággal felérő óriási vagyonát, családi boldogságát tette koczkára a magyar nemzet, a magyar haza függetlensége, szabadsága megmentése czéljából és midőn a magyar szabadsággal együtt mindenét elvesztette, a nagy lélek óriási erejére való lemondással és önmegadással, hiveinek épületes ragaszkodásától övezve fejezte be életét mint bujdosó, török földön, hogy az önfeláldozó hazaszeretet ragyogó példája maradjon mindörökké. Ezeknek a változatos szerencsével folytatott kuruczháboruknak megragadó leirását találjuk ezekben a füzetekben, a melyek tele vannak számos szövegképekkel, ezen kivül igen diszes mümellékletek vannak azokhoz csatolva. Minden füzet ára 30 kr. Kapható minden hazai könyvkereskedésben.

— **M. kir. osztálysorsjegyek.** Aki osztálysorsjegyeket akar vásárolni, az forduljon közvetlenül a Pesti Magyar Kereskedelmi Bank váltóüzletéhez (Budapest, Dorottya-utcza 1). Ez az intézet minden tekintetben legnagyobb biztonságot nyujthat. Miután közvetlenül a huzás előtt (1898. november 17-én és 18-án) az emlitett pénzintézet rendszerint tul van terhelve megrendelésekkel, a mennyiben a közönség nagy része ezen előkelő intézettől szerzi be sorsjegyeit, ajánlatos lesz a sorsjegyeket nála már most megrendelni, amig a készlet el nem fogyott.

A „Pillangó"-czimü élczlap 38. száma megjelent és valóban meglepő művészi kivitelü rajzokat találunk benne. A magyar közönségnek ajánljuk ezen lapot, mely hivatva van a magyar müvelődés terjesztésében részt venni és hazafias kötelességet teljesit mindenki, aki ezen lapot támogatja. A „Pillangó" előfizetési ára egy egész évre csak 4 frt, aki azonban már most az 1899. évre előfizet, 1898. október hó 1-től ez év végéig ingyen kapja a lapot. A „Pillangó" szerkesztősége és kiadóhivatala, Budapesten, VI., Terézkörut 35. alatt van. Mutatványszám ingyen.

„Tisztviselők érdeke" czimmel rendkivül fontos és érdekes rovatot nyitott ujabban a „Magyar Hirlap." Az uj rovat mindent felölel, ami az ország nagy és intelligens tisztviselőkarának a javára szolgálhat. S ámbár a Magyar Hirlap eddig is állandóan adott bőséges tért minden olyan közleménynek, amely a tisztviselők helyzetének nagyon is megérdemelt javitását czélozta; most, ebben az uj formában még többet tesz és tehet a Magyar Hirlap a tisztviselőkért, mint amennyit tett eddigelé. A köz- és magántisztviselők jogainak a képviselőjeként fog ugyanis szerepelni a Magyar Hirlap ebben az uj rovatában, s a sikerre annál nagyobb a kilátás, mert minden párttól és csoporttól teljesen függetlenül, csupán a kitüzött czél által befolyásolva, veszi pártfogásába az ország minden tisztviselőjének az ügyét. Magától értetik, hogy mindezt a jog és igazságosság hatá ai közt éri el, tekintettel lévén arra, hogy a tisztviselők főnökeinek is vannak jogaik. Szivesen vesz tehát a Magyar Hirlap minden felszólalást, kérést, figyelmeztetést, a mely a tisztviselők sorsát érinti. Ami sérelem esik valahol, azt feltárja s orvosolni igyekszik. Ha valamely közleménynyel és értesitéssel előmozditha a tisztviselők érdekeit: ennek a Magyar Hirlap ezentul az uj rovatban különös előzékenységgel ad tért. Ez a rovata a Magyar Hirlapnak tehát a polgárság legnagyobb részét élénken fogja érdekelni. Előfizetési ára: egy hónapra 1 frt 20 kr., negyedévre 3 frt 50 kr. Megrendelhető a kiadóhivatalnál, Budapest, V. Honvéd-utcza 4.

Nyilttér*.)

* Az e rovat alatt közlöttekért nem vállal felelőséget a szerk.

Selyem damaszt 75 krtól 14 frt 65 krig méterenként — valamint fekete, fehér és szines **Henneberg-selyem** 45 krtól 14 frt 65 krig méterenként, a legdivatosabb szövés, szin és mintázatban. **Privát-fogyasztóknak postaber és vámmentesen valamint házhoz szállitva, — mintákat pedig postafordultával** küldenek. **Henneberg G. selyemgyárai** (cs. és k. udvari szállitó) **Zürichben.**

Magyar levelezés. Svájczba kétszeres levélbélyeg ragasztandó. 5

Vasuti menetrend.

Kőszeg—Szombathely.

	regg.	d. e.*	d. e.	d. u.
Kőszeg	4.55	8.05	11.51	4.26
Lukácsháza m. h.	8 08	8.19	12.04	4.40
Német-Gencsm. h.	5.24	8.35	12.20	4.57
Szombathely	5.39	8.50	12.34	5.12

Szombathely—Grácz

	regg.	d. u.	d. u.	este
Szombathely	6.06	1.—	3.16	6. 9
Kis-Unyom	6.19	1.18	3.29	—.—
Egyh.-Rádócz	6.33	1.36	3.42	—.—
Körmend	6.48	1.57	3.56	7.25
Csákány	7.03	2.21	4.09	—.—
Rátót	7.12	2.34	4.18	7.40
Szent-Gotthárd	7.32	3.07	4.36	7.24
Gyanafalva	7.53	3.36	4.53	8.04
Gráczba érk. d. e.	10.25	4.—	7.35	9.59

*) Csak kedden és pénteken közlekedik.

HIRDETÉSEK

Fontos ujitás
vidéki butorvásárlóknak Budapesten 1873. óta fennálló

JELINEK B. A. és FIA
butor-raktára
Budapest, VII., Kerepesi-ut 8. sz.
(földszinti helyiségek, szemben az „Otthon"-kávéházzal), azon kivülian előnyös berendezést alkalmazta, hogy nagyobb bebutorozásoknál az árut a legujabb szab. butorkocsikban a legtávolabb eső helyre és házhoz szállitja és szakértő emberek által a butorok felszállitását és azok elrendezését eszközölteti, mi által a csomagolás földöndegessé válik és a butorok rongálása ki van zárva. Legnagyobb raktár mindennemü

butorból

a legegyszerübbtől a legfinomabb kiállitásig. Házi gyártmány, legszolidabb munka, rendkivüli olcsó szabott ár.

Ház- és birtok-eladás.

Tudomására hozom a n. é. közönségnek, hogy betegségem miatt Alsó-Lendván az összes ingó és ingatlanaimat ugy a vasut mellett ujonnan épült vendéglőmet azonnal eladom.

Balogh Árpád
könyvkötő,
Alsó-Lendván.
2—8

Alsó-Lendva-Vidéki Takarékpénztár Részvénytársaság, Alsó-Lendva.

HIRDETMÉNY.

A t. cz. közönség tudomására hozatik, hogy alulirott intézet

földbirtokokra 10 egész 50 évig terjedő

törlesztési kölcsönöket

eszközöl.

A feltételekre vonatkozó bővebb felvilágositással szolgál az

Alsó-Lendva-Vidéki Takarékpénztár.

5—8

A Pesti Magyar Kereskedelmi Bank Váltóüzlete

Alapittatott 1841. évben.

RÉSZVÉNYTŐKE 15 MILLIÓ FRT. — TARTALÉKALAP 11. MILLIÓ 300.000 FRT.

Dorottya-utcza 1. BUDAPEST Gizella-tér sarkán.

HÚZÁS 1898. NOVEMBER 17. és 18-án.

Az eddig mutatkozó s minden várakozást felülmuló kedvező huzási eredmény, — melynek nagy része ép a mi feleinknek jutott — indit bennünket arra, hogy felhivjuk a figyelmet a most kezdődő

3-ik magy. kir. szab. osztálysorsjátékra

A játéktervezet vizsgálásánál mindenki feltétlenül meggyőződik arról, hogy ezen sorsjáték a legnagyobb nyerési esélyeket nyujtja.

A kibocsátott **100,000** drb sorsjegyből feltétlenül nyer **50.000** drb, tehát a fele.

A 3-ik sorsjáték egymást követő 6 osztályában összesen

13 MILLIÓ 160,000 korona

sorsoltatik ki, mely kizárólag a résztvevőknek jut.

A főnyeremény szerencsés esetben

1.000,000 (egy millió) korona.

A kiválóan előnyös és nyerési esélyekben bővelkedő játéktervezet folytán a magy. osztálysorsjátékot a külföldön is nagyon kedvelik és oly élénk az érdeklődés, hogy **készletünk már nemsokára ki lesz meritve.**

A ki tehát a most kezdődő III. magy. kir. osztálysorsjáték nyereményeiben részesedni kiván, sziveskedjék megbizását **haladéktalanul** hozzánk juttatni, minthogy sorsjegyeinket rendszerint már jóval a húzás előtt eladtuk.

A megbizás vétele után — a mennyiben készletünk tart — azonnal megküldjük a rendelt sorsjegyet.

A pesti magyar kereskedelmi bank váltóüzletének osztálysorsjáték-osztálya.

A NÁLUNK VÁSÁROLT **eredeti sorsjegyek** az intézetünk bélyegzőjével vannak ellátva.

NÁLUNK vásárolt magyar osztálysorsjegyekre körülbelül 2 MILLIÓ KORONÁT NYERTEK!

Csak oly **nyerő-sorsjegyeket** váltunk be, **melyek nálunk vásároltattak.**

Mi **= csak hivatalos = sorsolási jegyzéket** küldünk szét és pedig **mindjárt megjelenése után** felszólitás nélkül.

Az első osztályu sorsjegyek árai:

Egy egész	frt **6.—**
Egy fél	frt **3.—**
Egy negyed	frt **1.50**
Egy nyolczad	frt **—.75**

Ujházi Miksa, nyomdai műintézet, Muraszombat.

MINDEN SORSJEGY EGY UTÁNFIZETÉS NÉLKÜL MIND A 6 HUZÁSON JÁTSZIK.

ÚJ SZ. GIROK SORSJÁTÉKA

FŐNYEREMÉNY 100.000 KORONA ÉRT.

5 NYEREMÉNY à 20.000 KORONA ÉRT.

AZ ÖSSZES NYEREMÉNYEKET KIVÁNATRA 20% LEZÁRÓLAG VISSZAVÁSÁROLJA

A VÁLLALAT KÉSZPÉNZBEN VISSZAFIZETI

EGY SORSJEGY ÁRA 1 KORONA

Huzás már 1899. jan. hó 4-én.

Sorsjegyeket ajánl:

Délvasmegyei Takarékpénztár Részvény-Társaság

Muraszombaton.

1—8.

Richter-féle Horgony-Pain-Expeller

Liniment. Capsici comp.

Ezen hirneves háziszer ellentállt az idő megpróbálásának, mert már több mint 30 év óta megbizható, **fájdalomcsillapitó bedörzsölésként alkalmaztatik köszvénynél, csuznál, tagszaggatásnál** és **meghüléseknél** és az orvosok által bedörzsölésekre is mindig gyakrabban rendeltetik. A valódi Horgony-Pain-Expeller, gyakorta Horgony-Liniment elnevezés alatt, nem titkos szer, hanem **igazi népszerü háziszer**, melynek egy háztartásban sem kellene hiányozni. 40 kr., 70 kr. és 1 frt. üvegenkénti árban majdnem minden gyógyszertárban készletben van; főraktár: **Török József** gyógyszerésznél **Budapesten.** Bevásárlás alkalmával igen óvatosak legyünk, mert több kisebbértékü utánzat van forgalomban. **Ki nem akar megkárosodni,** az minden egyes üveget **„Horgony"** védjegy és Richter czégjegyzés nélkül mint **nem valódit** utasitsa vissza.

RICHTER F. AD. és társa, cs. és kir. udvari szállitók, RUDOLSTADT.

1—20.

Amerikai zsebórák

Jótallással, hogy a nickel színét nem változtatja, szerkezete pontosabb és jobb, mint a legdrágábbakké.

Ára darabonként 3 forint.

Jótállás mellett, mig a készlet tart. Hozzá ezüstös óralánczz 60 krajczár.

Önberetváló készülék.

Fox, valódi solingeni gyártmány, sok kiállitáson kitüntetve, gyakorlás nem kell. Megvágás kizárva. Tiszta és kényelmes munka. Borbélyságtól megment. Tartós és pénzmegtakarító.

Darabja 3 frt.

A penge *** csillagos aczélból és a többi részei alpaccából vannak.

Egy külön penge hozzá 1 forint.

20—4. Megrendelhető:

POLLÁK SÁNDOR fő bizományosnál

BUDAPEST, V. ker., Kálmán-utcza 17.

gyüjtőknek 5 darab után egy ingyen küldetik

Tizennegyedik évfolyam 46. szám. Muraszombat, 1898. november hó 13.

MURASZOMBAT ÉS VIDÉKE

társadalmi és közgazdasági hetilap

A „Vendvidéki Magyar Közművelődési Egyesület“ hivatalos közlönye.

Megjelenik minden vasárnap.

ELOFIZETESI AR:
Egész évre 3 frt, félévre 1 frt 50 kr, egyes szám 10 kr.
Előfizetési pénzek és reklamációk Ujházi Miksa könyvnyomdájába küldendők.

Felelős szerkesztő:
WILFINGER KÁROLY.
Kiadó: A Vendvidéki Magyar Közművelődési Egyesület.

Kéziratok, levelek s egyéb szerkesztőségi közlemények a lap szerkesztőségébe küldendők.
Hirdetési díj: 4 hasábos petitsor egyszeri hirdetésnél 10 kr, többszöri hirdetésnél soronkint 6 kr. Bélyegdíj 30 kr.
Nyilttér petitsora 25 kr.

A „Muraszombat és Vidéke“ ajándéka előfizetői számára.

A kisebb vidéki lapok közöl egyetlenegy sincs, amely megelőzné lapunkat az előfizetőink részére nagy áldozatok árán kieszközölt **kellemes meglepetésben**. *Megszereztük részükre az »Otthon«-t a »Magyar Szalon« külön kiadását, e pompás folyóiratot, mely gazdag szépirodalmi tartalmával és remek képeivel bátran nevezhető az elsőnek hasonló magyar vállalatok közt. E vállalat czélja pótolni a százezer számban hazánkba özönlő külföldi s különösen német képes folyóiratokat.*

A „Muraszombat és Vidéke“ előfizetői az „Otthon“ cz. képes havi folyóiratot 1898. október havától kezdve, ha ebbeli kivánságukat a kiadóhivatal tudomására hozzák, teljesen ingyen kapják meg és nekünk csupán egy korona kezelési költséget, vagyis saját költségeinket tartoznak megtériteni.

Előfizetőink tehát évenkint **tizenkét, pompás képekkel diszitett vaskos kötetet,** *melyeknek megszerzési ára egyébként* **10 frtot** *tesz ki,* **a negyedévi 1 korona kezelési-költség fejében,** *vagyis oly csekélységért lapunk, hogy az a nyujtott kedvezmény értékével szemben számba sem jöhet.*

Reméljük, hogy lapunk ez áldozatkészsége az olvasó-közönségnél visszhangra talál és azt a közönség, melynek érdekeit mindig szivünkön viseljük az eddiginél nagyobb mérvben lesz kegyes pártfogolni.

Jelentkezések a kedvezmény igénybevételére f. évi deczember hó 31-ig történhetnek, akár a kiadóhivatalban, akár a szerkesztőségnél, az 1 korona kezelési-költség lefizetése mellett. Az »Otthon«-t a elentkezőknek bérmentesen fogjuk megküldeni.

A szerkesztőség.

Muraszombat, 1898. november 8.

Állitsuk meg a napot, hogy arany derüjével teljes pompában sugározza be Magyarország vég, elhagyatott, de küzdelmekben legteljesebb, hazafiságban legnagyobb vidékét. A felhős égbolton, hol sürü fellegek kóválygognak, nehezen tolul át a napsugár, de a sikeres tusa után, midőn a mindenek termékenyitője ránk mosolyog, természet s benne egész lényünk meggyujtódik, örvend. A mai szürkeségben hol nagyobbak az ellentétek, önzők az érdekek, különösek a felfogások, erősebb az egyéni czél, a köz háttérbe szorul, az érdemek ritkán emelnek kalapot, elismerésben az ritkán részesül. De annál nagyobb a megelégedés, teljesebb az öröm, fokozottabb a közre irányuló ambiczió, ha a viharos időben a legnagyobb munkának emberén, a haza napszámosán mégis kiderül, hogy az érdem honorálása szükséges, teljes, mert a munkát nem munkával lehet megdicsérni, hanem a munkásság elismerésével, annak méltatásával lehet azt továbbra is biztositani.

A közelmultban három ilyen királyi kitüntetésről vettünk örömmel tudomást, ezeknek legutóbbikáról már egy számunkban megemlékeztünk, midőn olvasóinkkal tudattuk ama legnagyobb királyi kegyet, mely a muraszombati járás főszolgabiráját, tek. Pollák Pongrácz urat érte: Őfelsége őt a magyar nemesség adományozásával tüntette ki.

Ezen kitüntetés okozta öröm s elismerés nyilvánossá tételére barátai, tisztelői s mindazok, kik a munkát elismeréssel biztositják s az érdemet méltatni tudják, f. hó 8-án bankettet rendeztek, melyet d. e. 11 órakor tisztelgés előzött meg. A tisztelgők között járásunk értelmisége teljes számban vett részt. Ünnepeltnek lakásán a tisztelgők érzelmeit dr. Kiss Elemér szbiró s Szeredy Viktor körjegyző urak tolmácsolták. Mindkét szónoklat tartalmával mélyen hatott. A hangnak ünnepiessége pedig igazolta, hogy szivvel-lélekkel elismerik igaznak mindazokat a tényezőket, okokat, melyeknek okozata e királyi legmagasabb kitüntetés.

Az ünnepély fényét s diszét emelte járásunk képviselőjének: gróf Széchenyi Tivadar Őnagyméltóságának jelenléte, kit a mai nap fényessé tételében oroszlánrész illet. A legnagyobb elismerés, a legmagasabb megtiszteltetés volt az ő jelenléte nemcsak az ünnepeltre, de ugyanaz volt

A „Muraszombat és Vidéke“ tárczája.

A lázban.

— Szeszélyes ábrándozás. —

A „Muraszombat és Vidéke“ eredeti tárczája.

A kellemes őszi napok egyikén nem a legvidámabb hangulatban ültem egy dombtetőn; téli kabátomba burkolózva dideregtem, nem mintha hideg lett volna, hanem mert beteg voltam. Tekintetem a szemközt fekvő stájer dombokon czéltalanul tévedezett, majd azokon tul a viszintes horizontba sülyedt. Szülőföldem pardon! a Mura felé ábrándoztam s egyszerre oly sajátságos sympatikus érzelem fogott el, mely gyengéden de mégis fájdalmában érintett, hogy akaratlanul is fohászkodtam s egy sóhaj tört elő szivemből.

Szerelmes soha sem voltam s eddig azt mondtam: nem vagyok, de e pillanatban mintha azt sugta volna lelkiismeretem! „Álnok vagy, hazudsz“!

Megrázkodtam s kezemmel oly mozdulatot tettem, mint mikor valami alkalmatlan tolakodót akarunk eltávolitani.

Nyugtom nem volt, valami fájt, de nem tudom mi . . . Talán az fáj, hogy „tőle“ megváltam? Hiszen nem szeretem! Hát miért e nyugtalanság, e fájdalom? „Hazudsz“! mondja lelkiismeretem, „szerettél és szeretsz, de nem tudod melyiket jobban, a szőkét vagy a barnát“! Oly nyomatékkal támadt fel a lelkiismeret, hogy nem mertem ellenkezni, hanem fontolgatni kezdtem.

Kettőhöz volt életemben vonzalmam; bár ön magamat hitegettem, hogy ezen vonzalom csak felebaráti szeretet.

Két név tetszett, hogy miért? nem tudom: Lula és Róza! Az első vonzott, mert idealis kis szőke teremtés a természet minden bájaival és ajándékaival elhalmozva. Arany szőke hajfürtökkel iczi-piczi lábakkal. Ha fejét mozditotta, dus hajzata lengett, mint a kalász tenger az aether könyü fuvalma alatt. Csacska, mint a kanári; eleven, mint a hajnali szellő. Fiatal kis szőke, egy kissé halovány arczokkal, de ezen halványságot a szőkeség rovására lehetett irni; fenségesen ragyogó bogár szemekkel. Apró lábait oly kecsesen szedegette, mintha félt volna a föld görönyét érinteni.

Ezek voltak nemes tulajdonságai, melyeket a természet pazarul osztogatott neki. De a milyen szép volt, ép oly furcsának tetszett némelykor természete. Elfogult, bátortalan, tartózkodó egész a merevségig; naajd még oly szabad, oly pajzán, bátor, hogy ne mondjam merész a végletig. Ilyen volt ő. Ám de mi vonzott engem hozzá? Megint csak azt mondom, hogy nem tudom.

Talán szépsége? Az nem lehet. Hisz láttam már szebbet, de hatást nem gyakorolt reám. Ennél az a különczség, az a nem mindennapiság tetszett meg, ami ellentétben volt nála: a test és a lélek, a lélek és a sziv között. A másik ennek éppen ellentéte. Barna mint az éjfél, de nyugodt, mint a csendes tenger. De valamint a tenger drága kinceseket rejteget mélyében, ugy ez a szerelmet féltékenyen őrizte keblében. Ehhez nemes tulajdonságaiért vonzódtam s ha mondhatnám érzelmemet szerelemnek, azt mondanám, hogy a barnát jobban szerettem, mint a szőkét. Körülbelül oly hasonlatot alkalmaznék, hogy a szőkéhez vonzó érzelmeim szalmatüz volt, mely fellobbant és leolvadt, mig a barnáé lassan gyuladt, de folyton lángolt.

Csinos kis leány volt mind a kettő; az egyik szőke a másik barna haju; mind kettő fekete szemü; kaczér az egyik, komoly a másik, mind kettő darázs karcsusággal. Olyan volt mind a kettő, mint minden leány, aki felfedezi magában azon meggyőződést, hogy szép vagy mások annak tartják. Kaczérok, kissé nagyra látók, szeszélyesek és rossz a helyesirásuk. Ébren álmadoznak s álmadozva ébrednek. Nagyon érzékenyek (látszólag!) de epednek a társaság után! szeretnének szerepelni, de szégyenlősek (soknak van is oka)! Körülbelül ilyennek ismertem én modellecskéimet, de soha arra nem gondoltam volna, hogy talán szerelmes is vagyok. Együtt csevegtünk, sétáltunk, játszadoztunk